

το, εἰμὴ διότι ἔχομεν τὴν δύναμιν, θεωροῦντες τὰ παρελθόντα, νὰ ἐπιβελτιώσωμεν τὰς βελτιώσεις τῶν προγόνων ἡμῶν, καὶ ν' ἀποφεύγωμεν τὰ σφάλματά- των; Ἄλλὰ πρὸς κατόρθωσιν τούτου ἀπαιτεῖται ἡ σπουδὴ τῆς ἱστορίας, καὶ ἡ σύγκρισις αὐτῆς μετὰ τὰ γι- νόμενα.»

ΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΜΙΣΘΙΑ.

Ἄδύνατον εἶναι ποτε λαὸς νὰ συνειθίσῃ
Προθύμως καὶ ἐπιμελῶς τὸ μέλλον νὰ φροντίσῃ,
Ἄνισως ἦν' ἀβέβαιος τοῦ ὅτι αἱ σπουδαί του,
Οἱ κόποι του οἱ τίμοι καὶ αἱ προσπάθειαι του,
Θὰ λάβουν ἔκβασιν καλὴν κ' ὠφέλειαν τελείαν,
Καὶ νὰ προσμένῃ μάλιστα καλὴν ἀντιμισθίαν
Καὶ ὅτι ὅσ' ἀπέκτησε καὶ ὅσα ἀποκτήσῃ,
Δικαίᾳ νομοθέτησις θέλει τὰ ἀσφαλίσῃ.

ΕΓΚΡΑΤΕΙΑ.

Ὡς τὰ φυτὰ τὸν στόμαχον πρόσεχε νὰ ποτίσῃς,
Ἄλλὰ ποτὲ μετὰ πλησμονὴν νὰ μὴ καταποντίσῃς.
Τὴν ζωὴν καὶ τὴν υγιείαν συντηρεῖ μὲν ἡ τροφή,
Κατατρέπει δὲ καὶ κόπτει αἰωνίως ἡ τρυφή.
Δὲν τρέφουσι τὸν ἄνθρωπον ὅσα ἀποθηκεύει,
Ἄλλ' ὅσα εὐκολώτερα ὁ στόμαχος χωνεύει.
Ὅσοι τοῦ Βάσιχου τὸν χυλὸν πίνουσι μ' ἀμετρίαν,
Ὅσοι θὰ ὀποφέρωσι χυλῶν τὴν τιμωρίαν
Χειράγραν καὶ παράλοισιν καὶ τὴν ἀποπληξίαν,
Εἰς δὲ τὴν οἰκογένειαν φέρουσι δυστυχίαν.
Ἐχων τοὺς πόδας σὲ ζεστός, τὴν κεφαλὴν δὲ κρύαν,
Καὶ τὴν κοιλίαν ἐλαφρὰν, ἡτροῦ δὲν ἔχεις χρεῖαν.

Καλὸν νὰ μάθῃ, χωρὶς νὰ πάθῃ,
Πλὴν ἀφοῦ πάθῃ καθεὶς, ἄς μάθῃ
Νὰ μὴ γλιστρήσῃ πάλιν εἰς λάθῃ.

Αἱ ἀπορίαι γίνονται διὰ τῆς ἀεργίας
Αἱ κακουργαίαι δ' ἔπειτα διὰ τῆς ἀπορίας.

Ἕγμνος διὰ μικρὰ παιδιά.

Τὴν ζωὴν μου ὁ Θεὸς
Ὡς φῶς ἔκαμε μικρὸν,
ἵνα φέγγῃ ἀσφαλῶς
Εἰς ἀτάραχον ὁδόν.

Τὴν ζωὴν μου ὁ Θεὸς
Ἄνθος ἔκαμε μικρὸν,
Ν' ἀναπέμψῃ ἀφειδῶς
Εὐδωδίασμα τερπνόν.

Τὴν ζωὴν μου ὁ Θεὸς
Ἄσμα ἔκαμε μικρὸν,
Εἰς τοὺς πάσχοντας οἰκτιρῶς
Δῶρον λίαν ποθητόν.

Τὴν ζωὴν μου ὁ Θεὸς
Ῥάβδον ἔκαμε μικρὰν,
Νὰ βαδίζω εὐσεβῶς
Μὲ καρδίαν καθαρὰν.

Τὴν ζωὴν μου ὁ Θεὸς
Ἕγμνον ἔκαμε μικρὸν,
Νὰ ὁμῶν διηνεκῶς
Καὶ νὰ προσκυνῶ αὐτόν.

ΣΚΟΠΟΣ ΠΟΙΚΙΛΙΑΣ.

Ἄν ἕκαστον ἄτομον τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἔπαυε τοῦ ἔχειν ἰδιόζουτα φωνῆς τόνον, καὶ ἂν τὸ χειρό- γραφον ὄλων τῶν ἀνθρώπων ἔγινετο ὁμοειδές, πολλὴ ἀπάτη καὶ σύγχυσις ἦθελον προέλθει ἐκ τούτου εἰς τὰς οἰκιακὰς, πολιτικὰς, καὶ ἐμπορικὰς σχέσεις τοῦ κόσμου. Ἄλλ' ὁ πάνσοφος καὶ ἀγαθοποιὸς Πλάστης ἐμπόδισεν διὰ τὰ δεινὰ καὶ τὰς δυσκολίας ταύτας, ποι- κιλίαν ἐντυπώσας ἐπὶ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους καὶ ἐφ' ὄλων τῶν ἔργων του. Ἐκ τῶν χαρακτήρων τοῦ προσώπου διακρίνεται πᾶς ἄνθρωπος εἰς τὸ φῶς· ἐκ δὲ τῶν τόνων τῆς φωνῆς ἀναγνωρίζεται εἰς τὸ σκό- τος, ἢ ὅποταν ἀδιαχώριστον ἔμφραγμα χωρίζει αὐ- τὸν ἀπὸ τῶν ὁμοίων του· τὸ δὲ χειρόγραφον μαρτυ- ρεῖ τὴν ὑπαρξίν αὐτοῦ καὶ ἀτομικότητα, ὅποταν ἤπει- ροι καὶ ὠκεανοὶ μεσολαβῶσι μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν συγγενῶν του, ὡς καὶ τὰ φρονήματα καὶ τοὺς σκο- ποὺς αὐτοῦ εἰς μελλούσας γενεὰς μετὰ παρέλευσιν πολλῶν αἰώνων.

ΠΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

- 1) Ὑπὸ τίνας ἐξελέχθη ὁ δευτερός βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;
- 2) Τί παρεκίνησε τὸν Δαβὶδ ν' ἀφήσῃ τὴν ποιμενικὴν ζωὴν του καὶ νὰ καταταχθῇ ὡς στρατιώτης;
- 3) Διὰ τοίους λόγους οἱ Ἰσραηλιταὶ ἐζήτησαν νὰ κυβερνη- θῶσιν ὑπὸ βασιλέως;

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Συγδρομαὶ γίνονται καὶ σώματα τῶν παρελθόν- των ἐτῶν τῆς Ἐφημ. τῶν Παιδῶν καὶ τοῦ Ἀστέρο- τῆς Ἀνατολῆς εὐρίσκονται ἐν τῇ Ἀποθήκῃ τῶν Ἁγίων Γραφῶν ἐν ὁδῷ Ἐρμού ἀντικρυ τοῦ χρυσοχοείου τοῦ κ. Στεφάνου.

—Μὲ τὸ ἐπόμενον φύλλον τελειοῦναι τὸ ἔτος παρακαλοῦν- ται οἱ ἀνταποκριταὶ καὶ συνδρομηταὶ μᾶς νὰ μᾶς στείλωσιν ἐντὸς τοῦ Δεκεμβρίου τὰ ὄνόματα τῶν νέων συνδρομητῶν.